A. D. 1903.

CURRENDA XII.

N. 4346.

X. Leon Wałęga

Dr. T. św.

z Bożego miłosierdzia i Łaski świętej Stolicy Apostolskiej

BISKUP TARNOWSKI

Wielebnemu Duchowieństwu Dyecezyi tarnowskiej

Pozdrowienie i Błogosławieństwo w Panu!

Rozpoczyna się w dyecezyi naszej okres kapłańskich rekolekcyi, do których przywiązuję wielką wagę i dziękuję z głębi serca P. Bogu, gdy się dowiem, że znaczna liczba kapłanów zbiera się w różnych miejscach, by zaczerpnąć nowych sił do dalszej pracy. Osobiście biorąc udział dwukrotnie wespół z kapłanami w ćwiczeniach duchownych, budowałem się widokiem pobożności i gorliwości, z jaką wielu przepędza te święte dni, naprzód obliczałem i radowałem się pożytkami, jakie dla całej dyecezyi stąd płynąć muszą i rzeczywiście płyną. Na jedno tylko pragnę gorąco zwrócić uwagę Wielebnego Duchowieństwa. — Prawie we wszystkich miejscach, gdzie się odbywają rekolekcye, wkradła się pewna niewłaściwość, która w znacznej części udaremnia owoce tych świętych ćwiczeń. —

Kto dobrze pragnie odprawić rekolekcye i gruntownie odświeżyć ducha kapłańskiego, czuje aż nadto dobrze, że okres trzechdniowy jest za krótki na wykonanie tak wielkiego dzieła. A jednak znaczna część kapłanów biorących udział w rekolekcyach, jeszcze z tego krótkiego czasu urywa jeden dzień lub nawet więcej pod pretekstem ważnych zajęć. Niektórzy opóźniają swój przyjazd, wielu opuszcza zacisze rekolekcyjne jeszcze przed wspólną spowiedzią i

komunią św. Z doświadczenia wiemy dobrze, że zwykle w ciągu pierwszego dnia dusza nasza bywa jeszcze ociężała i zanadto rozprószona, by od razu korzystać mogła; dopiero w dniach następnych zaczyna silniej działać łaska Boża, oświecając umysł i rozgrzewając nasze serca. Kto zatem dobrowolnie skraca sobie te błogie chwile, pozbawia się rozmyślnie wielu łask i wychodzi z rekolekcyi z duszą próżną, albo tylko z niewielkim pożytkiem. Taki i sam nie czuje w sobie tych korzyści, jakich się spodziewał, ani drudzy nie spostrzegą w nim zmiany na lepsze. Może za dużo powiem, ale zdaje mi się, że jestto łudzenie siebie i zwodzenie drugich, boć przecież rekolekcye, jak to dobrze wiecie, nie ograniczają się tylko na wysłuchaniu paru nauk i spowiedzi. Nie godzi się tak lekko i krótko zbywać tej najważniejszej sprawy duszy naszej i może szkoda czasu i kosztów na takie oszukiwanie samego siebie. Nie chcę ja, broń Boże, zniechęcać nikogo, proszę tylko usilnie, aby ci, którzy wybierają się na rekolekcye dla dobra swej duszy i dla korzyści swych owieczek, poświęcili całe trzy dni ćwiczeniom duchownym i nie odjeżdżali do domu aż po wspólnej komunii św. Rozumie się samo przez się, że mogą zajść ważne i nieprzewidziane powody, które wcześniej nas do domu powołają, ale takie wypadki nie bywają częste i należy z nich zdać sprawę przed kierownikiem rekolekcyi i usprawiedliwić wcześniejszy odjazd. Przy tej sposobności pragnę polecić modłom wszystkich Rekolektantów, siebie i całą dyecezyę.

Tarnów, dnia 20. sierpnia 1903.

† **L E O N**
Biskup.

Nr. 4318.

Dla wyrażenia wdzięczności Panu Bogu za szczęśliwe opatrzenie Kościoła św. Namiestnikiem Swoim, dla uproszenia łask i błogosławieństw dla Kościoła św. pod rządami nowego Ojca św., Jego Świątobliwości Piusa X., odprawiliśmy dnia 13go b. m. w katedrze Naszej uroczyste nabożeństwo. — W tym samym dniu przesłaliśmy drogą telegraficzną Ojcu św. wyrazy hołdu i synowskiej miłości w następujących słowach: „Beatissimo Patri, Sanctissimo Domino Papae Pio X. Romae. Dioecesis Tarnoviensis cum Clero et populo fideli nec non civitatis Tarnów una cum magistratibus et viris militaribus — omnes hodie coadunati in orationibus pro felici longoque regimine Summi Pontificis per me signa filialis subiectionis et amoris transmittunt".

† LEO WAŁĘGA, Episcopus Tarnoviensis.

Za pośrednictwem Sekretaryatu Stanu, otrzymaliśmy następującą telegraficzną odpowiedź: „Sanctitati Suae neque suaviores preces neque gratiora vota accidere poterant, quam quae misisti; vicem rependens omnibus benedicit ex animo“.

† MERRY del Val.

Zawiadamiając o tem Przewielebne Duchuwieństwo, polecamy, aby w nabliższą niedzielę po otrzymaniu niniejszej Kurendy, po kazaniu ogłosiło z ambon ludowi wiernemu, iż Ojciec św. dziękuje mu za modlitwy i życzenia przez Nas w imieniu całej dyecezyi przesłane i udziela z całego serca Apostolskiego błogosławieństwa i zachęciło go do gorących modlitw za Kościół św. i Ojca św.

W Tarnowie, dnia 17 sierpnia 1903.

Nr. 4180.

DECRETUM URBIS ET ORBIS.

Ex quo Beatissima Virgo Maria Spiritus Sancti gratia plena Eiusque luminis splendore illustrata, aeternum Dei consilium atque incarnati Verbi mysterium omni mentis et cordis obsequio atque affectu suscepit, Dei genitrix effecta, etiam Mater boni consilii meruit appellari. Insuper divinae sapientiae eloquiis instructa, ea vitae verba, quae a Filio suo acceperat et in corde servaverat, in proximos liberaliter effundebat. Neque solum in nuptiis Canae Galilae huius novae Rebeccae consiliis acquirere ministri; sed et pias mulieres aliosque Domini discipulos atque ipsos sanctos Apostolos eam audisse consiliatricem credere fas est. Quam praerogativam Deiparae Virgini agnitam et confirmatam fuisse deprehendimus, cum Jesus prope moriturus videns juxta crucem matrem et discipulum stantem, quem diligebat, dixit matri suae: *Mulier, ecce filius tuus.* Deinde dixit discipulo: *ecce Mater tua.* Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Joannem autem omnes Christifideles tunc repraesentasse ab Ecclesiae Partibus tratitum est. Item approbante Apostolica Sede, ab antiquis temporibus tum a clero, tum a populo chsistiano, opem simul implorante, ipsa Beatissima Virgo glorioso titulo *Mater boni consilii* consalutata est. Sanctissimus vero Dominus Noster Leo Papa XIII. ob suam et fidelium singularem pietatem erga Matrem boni consilii sacramque eius Imaginem, quae in Sanctuario Genestani praecipue colitur, postquam per decreta Sacrorum Rituum Congregationis anno 1884 novum Officium cum Missa pro die festo approbaverit, et anno 1893 etiam scapulare proprium cum Indulgentiis concesserit: hoc vertente anno 1903 ipsum Sanctuarium, antea novis aedibus hospitalibus suo aere ampliatum, ad Basilicae Minoris gradum et dignitatem cum omnibus iuribus et privilegiis, per Apostolicas Litteras in forma *Brevis*, evexit. Tandem idem Sanctissimus Dominus noster, quo ipsimet Beatae Mariae Virgini enuntiatus titulus maiori honore et cultu augeatur, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, infrascripto Cardinali Prefecto et Relatore, statuit et decrevit ut Litaniis Lauretanis post praeconium: *Mater Admirabilis*, adiiciatur alterum: *Mater boni consilii, ora pro nobis;* hac quoque cogitatione et firma spe permotus, ut, in tot tantisque celamitatibus et tenebris, pia Mater quae a sanctis Patribus *caelestium gratiarum*

thesauraria et consiliatrix universalis vocatur, per totum catholicum orbem sub eo titulo rogata, omnibus monstret se esse matrem boni consilii, et illam Spiritus Sancti gratiam quae sensus et corda illuminat, seu sanctum consilii donum sit impetratura.

Contrariis non obstantibus quibuscunque die 22. Aprilis 1903.

L. † S. Seraphinus Card. *Cretoni S. R. C.*
Praefectus.

† Diomedes Panici Archiep. Laodicen. *S. R. C.*
Secretarius.

Podając powyższy dekret Stolicy św. do wiadomości Przewielebnego Duchowieństwa polecamy dodawać odtąd w Litanii Loretańskiej po inwokacyi „Matko Przedziwna“ inwokacyę: „Matko dobrej rady“ i pouczyć wiernych o tem zarządzeniu Stolicy Apostolskiej.

Z KONSYSTORZA BISKUPIEGO.

W Tarnowie dnia 20. sierpnia 1903.

† LEON
BISKUP.

X. Władysław Chendyński
Kanclerz.

Nakładem Kleru dyecezalnego. Drukiem Józefa Styrny w Tarnowie.